

U svijetu prašine

Marinko Stevanović

magija riječi

ove riječi su sjeme
za neko novo vrijeme
a ni je nisam znao
šta sam sve zasijao

kada zatvorim oči
vizija ko iz česme
bez prestanka se toči
u nove i nove pjesme

i u svakoj je riječi
skrivena magijska moć
što možda srce liječi
što možda razgoni noć

a ja ko neka luda
opčinjen vizijama
vjerujem da se čuda
kriju u svima nama

i kada vatra plane
obasja tamu noći
tada Nebo postane
praznik za naše oči

tebi što upravo čitaš

šta bi bila ova vatra ako tebe nema
kada tvoje oko klone i ona zadrijema
ti u stvari krenuo si preko ovog žara
zato nemoj sad da ružiš ubogog pisara

Reci mi da me voliš
Pa neka bude i laž
Ja ću ti vjerovati

Reci mi da me voliš
Reci da misliš na me
Reci da sam ti drag

Reci mi da me voliš
Pa neka je i laž
Ja ću ti vjerovati

Al nemoj nemoj reći
Da sam ti samo drug
Neću ti vjerovati

Ti si tako daleko

Ti si tako daleko
A čeznja moja je tu
Ti si tako daleko

Ti si tako daleko
A nada moja je tu
Ti si tako daleko

Ti si tako daleko
A pjesma moja je tu
Ti si tako daleko

Ti si tako daleko

Do kraja svijeta
si daleko
Do vrha neba
si daleko
Do mora sinjeg
Do zavičaja
Do sna

Ti si tako daleko
Ti si tako daleko

Ležis usnula kraj moga ognjišta
Iskre se roje ko vatrene pčele
Neka svi znaju da baš tebe volim
Neka se dive i nek se vesele

U kolo zovem sve noćne leptire
I sovu i mjesec i zoru da rudi
A ja se goloj sad boginji molim
I kada svane da me ne probudi

Neka me snovi preko svih tih gora
I aviona i tromih vozova
Donesu tamo do tvoga dvora

Pa da provirim iza prozora
Da se uvučem ispod jorgana
Do tvoga srca do tvoga dvora

Danas sam opet molio za novac
i sada sitninu brojim
Eh kad bih mogao u taj avion
doletio bih ti iako se bojim

Budim se prije zore i kuckam po tastaturi
Noć je olovno teška a ti si tako daleko
Mjesecu tihoj ladji odjednom negdje se zuri
A ja ostajem ovdje gdje sam te i do sad čeko
Budim se prije zore i kuckam po tastaturi

Mamurne pomračine vijaju koprene noći
Zatvaram sve prozore i molim vrijeme da stane
U moju prasljivu sobu ti nikad nećeš doći
Biljezim u agendu sve svoje dosadne dane
Mamurne pomračine vijaju koprene noći

Htio bih da se vrate djetinjstva vječni izvori
Voćnjaci procvjetali behar ti prekrilo grudi
Da mrkle ove noći u meni opet razgori
Taj požar sto se evo ponovo u meni budi
Htio bih da se vrate djetinjstva ludi nemiri
I zemlja uzorana čeka me da je zasijem
Sjemenom i vremenom i pesnicom i desnicom
I da li imam snage i da li imam vremena
Jer ja sam do sad letio za svakom umornom pticom

Budim se prije zore i kuckam po tastaturi

ti si bila moja vila

ti si bila moja vila
opančarka i bez krila
sreću si mi donosila
ispod skuta si je krila
kada si mi dolazila

zlatom bih te okitio
samo da sam bogat bio
sjajnu bih ti zvijezdu dao
al je oblak naišao
i oluja i mećava
to je strava mjesec dana
iz bezdana kiša lije
od Beča do Bežanije
maglušina siva neka
nema zvijezde ni za lijeka

a kada je kiša stala
opančarko moja bajna
ona moja zvijezda sjajna
negdje je u more pala

Ovo vam ne smijem ispričati

Ovo vam ne smijem ispričati:
Jer ona je jos živa
I on je jos živ
I ja sam jos živ

zaljubi se vrabac

zaljubi se vrabac
ali bješe stidljiv
pa je zaželio
da bude nevidljiv

o tome kako sam se razocarao u ljubavi

i ja imah jeno srce
samo jeno vita jelo
i ja imah jeno srce
samo jeno tudja zeno
i ja imah jeno srce
jos davno ga tebi dadoh
samo jeno samo jeno
moja ženo moja ženo

u tom srcu bješe plamen
bješe iskra
bješe nebo
u tom srcu bješe sunce
bješe mjesec
u tom srcu bješe magla
bješe noć
bješe neki crni crni crni bor

samo jeno samo jeno
samo jeno samo jeno

ti mi ode vita jelo
ti mi ode tudja ženo
moja ženo
i odnese moje srce
samo jeno samo jeno
i odnese s njim i plamen
i odnese s njim i iskru
nebo sunce mjesec maglu

a ostavi meni noć
i taj crni crni bor

molba

ako neko krene da presudi svijetu
nek me ne poziva više za svjedoka
ako neko krene da istjera pravdu
nek me ne uzima više za vojnika
ako neko dodje da sahrani bijedu
nek me ne poziva više za grobara
ali ako hoce da mi stvori ženu
neka me pozove jos imam rebara

jebivjetar

šta sad radi Jebivjetar
Jebivjetar jebe vjetar
šta bi drugo
kad se uvijek samo mota
oko tudjeg plota

A kad vjetar obori plot
kad padnu zvijezde
kad padne kiša
kad padne snijeg

šta tad radi Jebivjetar
On tada udari u bijeg

Samo tamo gdje bi htio
nikog nema da ga čeka
s kim bi jeo kuh'o pio
gdje bi se od kiše skrio
gdje bi se od zvijezda skrio

šta tad radi Jebivjetar
On bi nazad kad bi smio

hodam

hodam po ovim
životnim stazama krivim
ne znajući šta bih drugo
nego da živim

kad me ne bude više

kad me ne bude više
nebo će biti tiše
a u bezdan od snova
padaće tople kiše

u jednoj dalekoj zemlji

u jednoj dalekoj zemlji
u kojoj znaće ga vrag
zapalio se stari panj
koji više nikada neće
postati ni greda
ni bandijera ni prag

u toj dalekoj zemlji snježnih vrhova
ne udara grom u koprivu
a ni djavo nije tako lud
da koprivom liječi reumu

sve u svemu
to mi je sada bilo na umu

o ljubavi i mom beznacajnom srcu

hvala ti ljubavi
što si moje malo
beznacajno srce
učinila tako velikim

najdraža moja

1983. Vesni Rankovic

najdraža moja
tužno je ovo jutro
a duša razapeta u nama
traži spas
najdraža moja
zašto misliš da su dobro i zlo
ovoga svijeta izvan nas
najdraža moja
tijela naša pritišću zemlju
a duša čeka božji glas
najdraža moja
kad bismo imali samo tijela
prah bi ostao iza nas

patetična pjesma eh...

optužila si me nepravедno
i osudila bez odbrane
bez dokaza
i svjedoka

ne postoje crne sijenke
ni kosturi oglodani sumnjama i strahovima
da nas prate
da nam prijete

draga moja
nismo nas dvoje nikome toliko važni
ni naša ljubav ni naša patnja
niko ne vidi
niko ne čuje

tako si mi daleko
pišem a nema odgovora
idem a puta nema

saplićem se o sopstvenu sijenku
da se smijem samome sebi
da mi se rugaju jarebice i labudovi

da mi se rugaju usrani golubovi sa moga tavana
jer ih nisam pitao kako se iskreno voli
da mi se rugaju komarci sa ade ciganlije
jer sam zaboravio naše klupice
gdje su nas bockali ti mali vampiri
da mi se rugaju turisti iz budimpešte
jer sam zaboravio da si me držale pod ruku

optužila si me nepravedno
i osudila bez odbrane i svjedoka

pa i kad me ne bude više
ustaću iz zemlje
sići ću sa neba
izraču iz trave
doletjeću sa zvijezda
i pokušati da se odbranim
da se opravdam
da se pokajem

odlazimo

odlazimo
sa ognjišta
na bunjišta
sa žetišta
na selišta
prolazišta
prkosišta

i krijemo
što nemamo
od poraza
od ponosa

ostajemo
iz inata
iz potrebe
iz navike

živimo
od ideala
zavisimo
od budala

od uranka
do smrknuća
od svitanja
do počinka
od nadanja
do utjehe
od nemila
do nedraga

nigdje nema
nigdje nema
nigdje nema
moga praga

ako moram da potonem

ako moram da potonem
neću kao trula ladja
potonuću kao sunce
što se jutrom opet radja

sjeme dobra i zla

i sjeme dobra kao i zla
obično niču iz istog tla
često se pitam šta mi je bolje
da orem ili da plijevim polje

pokušaj proleterske pjesme

aj što ruku neće da pruže
ali što nas jos više guse
zašto da njima cvjetaju ruže
dok se naša ognjista ruše

ponovo pronadjeni stihovi

*kada sam imao
nepunih 15 godina*

zašto da moje jadne oci
uzalud traže cega nema

tamo je jedna
samo jedna
blistava zvijezda

tu se molimo našem bogu
našem duhu
našoj svjetlosti
našoj prirodi

a mrak polako pada
i prekriva me
crnim ćilimom

ja ne mogu živjeti
hladan u mraku

u dubini rijeke
još se vide dani
krvavi od naše istorije

na zenitu iščeznu
i posljednja tačka
crnila noći

mi smo nijemi

mi smo nijemi
i sami
i odbačeni
i zaboravljeni
i okovani lancima sudbine
za sebe
za njih
koji su tako zauzeti
rušenjem i zidanjem
koji su tako zauzeti
opsjenama

oni misle da su snažni
i svemu pišu zakone
oholosti i histerije
pod njihovim stopama
leže naše sudbine
oni misle da su mudri
potopili su zamlju
govorima o mudrosti
a srce im čezne za vodom istine
oni misle da su važni
zapalili su carstva
neonskim bakljama
a ugasi stvarne iskre radosti
u svojim srcima
oteli su nam tišinu
oteli su nam tamu
oteli su nam mir

oni misle da su snažni
ali u nama je snaga trpljenja
i božanska vizija iza okova tišine
mi dajemo smisao jedni drugima
iskrenošću i povjerenjem

vidio sam snagu
u jednom autističnom pogledu
vidio sam carstva
u jednim mirnim očima
vidio uspavanog svetca
u tom pogledu koji bježi
vidio sam izvore svih bajki na svijetu
u jednom iskrenom osmijehu
i prinčeve i princeze
koji se nikada neće pronaći

i znao sam koliko mi treba
taj nesigurni pogled
da me nauči tajnama trpljenja
da mi pokaze zakone tišine
da me nauči magiji trava
jer i ovaj svijet se vrti
oko sebe okovan nebom i tamom
i prozirnou prazninom vječnosti

u dalekoj zemlji nekoj

u dalekoj zemlji nekoj
sokolovi gnijezda vijuju
a volovi zemlju riju
sokolovi povrh jela
a volovi preko sela
sokolovi da se čudiš
a volovi da ih vodiš

uzoraše sve ledine
puteve i stranputice
al ne smiju na litice
da se popnu i da riju
gdje sokoli čudne tice
još i sada gnijezda vijuju

(ovu pjesmu posvećujem Irmi)

bosanski haiku

kada mujo djogu kuje
gora odjekuje
ali kada se izuje
još dalje se čuje

Poplava

(poruke sestri)

tu kod mene u sred beča
pada kiša sa tavana
sve je crno ispod kreča
a šerpa je na sred stana

a u stanu ko na putu
bez prestanka kiša lije
ne pitaj me sad za zdravlje
o tome ćemo kasnije

kaplje kiša kapljicama
u sred moga bečkog stana
danas je baš kišan dan
a ja nemam kišobran

tebi je dosadno i baš te briga
sto ja lagano tonem u moru
puno pozdrava sa kupanja
nadam se brzom odgovoru

u sred ljeta kišan dan
u sred beča jedan stan
u sred stana kišobran
ali sa aspekta jednog bečlijice
kiša ne smije u stanu da lije

daću oglas u novine
odričem se ovog stana
spavaću pod nekom lipom
ili ispod kišobrana

PA ŠTA OSTA OD PATOSA
KAD JE PRESTALO DA LIJE
STADE L' KIŠA U TE ŠERPE
IL JE PROŠLA KOD KOMŠIJE

kod komšije isto lije
a još ni kod kuće nije :-)
ne brinite se za moj patos
podigo sam ga na vrijeme

A ŠTA ĆEŠ SA PLAFONOM
POŠTO GA NISI SPUSTIO NA VRIJEME

lako je tebi da me zezaš
kad nemaš poplavu ni smak svijeta
ja ću da gajim u stanu gljive
a spavaću ispod drveta

izvor

istina me vodi do izvora
hladne bistre vode sa kamena
radoznalo rekoh - gle izvora
šteta samo što nema imena

i ponos me vodi na studenac
hladne bistre vode ispod stijene
ja odlucno rekoh - moj studenac
neka bude jedino za mene

ali kad me žedj izvoru vodi
istom mjestu kraj istog kamena
usta samo raduju se vodi
onoj hladnoj slatkoj bez imena

vidio sam i ne sumnjam više

vidio sam i ne sumnjam više
da smo svi mi dio jednog tijela
da u nama savršenstvo diše
da je živa vasiona cijela
da su jedno i more i kiše
sjeme klija iz sivog pepela
smrad djubreta u ruži miriše

dok ja vučem breme svojih dijela
teret zemlje u brezi se njiše
dok ja vučem breme svojih dana
kondor leti preko okena
dok ja vučem breme svojih nada
kondor leti preko okeana
dok ja vučem breme svojih želja
kondor leti preko okeana
dok ja tražim smisao tog leta
u kavezu od sjanog metala
pčela leti od cvijeta do cvijeta
svoj put slijedi ta bubica mala
a ja velik težak kao čelik
vučem lance svojih ideala

u svijetu prašine

u svijetu prašine
sunce nije sunce
mjesec nije mjesec
nebo nije nebo
znanje nije znanje
samo je moć moć

u ovom svijetu magle i prašine
i sunce se čak radja i umire
ko je pronašao tajne izlaze
do svijeta iz koga ovaj izvire

u ovom svijetu magle i prašine
pjesma nas mami a strasti nas žare
slatko je slatko kad sam ljut na tebe
gdje su vatrogasci da gase požare

ko je u pravu

to je tačno! - neko reče
drugi tvrde - to su laži!
ima pravo samo onaj
koji krene da potrazi

poruka Borisu koji ide kod wanga - kineskog majstora

učitelj se raduje učeniku
a bogataš se plaši kradljivaca
ideš li wangu kao student
ili kao lopov u stado ovaca

nije zlato sve što sija

nije zlato sve što sija
nije dobro sve što prija
moja ili bilo čija
neka živi poezija

nasao sam pravi plan

nasao sam pravi plan
otkrio sam pravi put
nabavio cipele
tek sad mogu ići kuda god želim

kako je veličanstveno znati
ono što su samo najsvetiji svetc
ne oni koji su činili čuda
nego oni koje je činilo čudo

život nije stvorila obična materijalna sila
morala je biti nevjerovatna magična snaga
kao što je nevjerovatna prilika biti tu
čak kad bi trajala samo jedan jedini dan

ne postoje paralelni svjetovi

ne postoje paralelni svjetovi
samo jedan umnožen u zabludi

Realnost je kad vozač gleda naprijed
uspomene kad gleda u retrovizor
a ideali su kada bi zatvorio oci.

Ljubav je dar

neko reče
ljubav su učenje i trud
a ja kažem
budi iskren
i vidjećeš da je dar

ona je kao plamen
ne skači nigdje
dovoljno je da si tu

Kurva

Da li je kurva robinja
il slobodni zanatlija;
ili je rob samo kad mora
a slobodna kad joj prija?

ja poštujem njihov zanat
ali šegrt ne bih bio
nepouzdan njihov alat
ni k'o klijent ne bih htio

On jedini se otkriva u našem srcu.

On jedini se otkriva u našem srcu.
šta znače imena i rituali ako ti je srce prazno?
šta znače sve te zvijezde i galaksije koje ispunjavaju nebo,
ako su su ti oči slijepe?
Mi imamo oči da vidimo svu tu ljepotu.
Mi imamo razum da shvatimo naše dužnosti.
Mi imamo ljubav da bismo ga mogli prepoznati.
Mi imamo svoju ličnost, kakav dar!!!

tamo gdje lopov ne može da krade

tamo gdje lopov ne može da krade
ni mač da siječe ni ogranj da prži
gdje me moj Voljeni u naručju drži
Istina je čista bez vjere i nade

a u svetoj knjizi stoji
ne moli se njemu glasno
jer on već zna šta ti treba
i kad tebi nije jasno

istine su puti mnogi
svako ima svoj puteljak
ili neku stranputicu
i gradjanin a i seljak

kokoš, srna, zec i medvjed
ili zmija ispod praga
bijeli viti lipicaner
ili neka stara raga

to što stoji u knjigama
istine je samo sjena
riječi nisu put do njega
jedinoga bez imena

jer ti za sve ime trebaš
nekako ga moraš zvati
on savršen i bezgrešan
nit je otac niti mati

sve te knjige koje čitaš
moraš nekom prepričati
al istinu u tvom srcu
samo možeš prepoznati

još u svetoj knjizi stoji
ne moli se njemu glasno
jer on već zna šta ti treba
i kad tebi nije jasno

kako da ostanem budan

kada bi se kuhar kupao u supi
kada bi se mljekar banjao u mljeku
rekao bih odmah koliko su glupi
zašto jednostavno ne skoče u rijeku

ali i ja isto kuharu sam sličan
iz tamnice želja ja vapijem bogu
da plivam u rijeci nisam sasvim vičan
a u šerpi čorbe to već lako mogu

da skočim u vodu panika me hvata
pa se brzo vratim u malenu sobu
iza rešetaka skovanih od zlata
svojim nadanjima začinjavam čorbu

u knjigama svetim i knjigama mudrim
ja recepte tražim i začine nove
onda na sva zvona ja komšije budim
i ko me ne traži i ko me ne zove

na kulu se penjem vičem iz sveg glasa
na kupanje zovem usnule kuhare
u plitkom tanjiru čorba se talasa
a u srcu gospod puni mi pehare

i tiho me budi iz bistrih dubina
nečujnim šapatom zaljubljenih vila
opojnim mirisom božanskoga vina
i tihim treptajem andjeoskih krila

želim da ostanem budan ovo večer
kraj srebrne rijeke što u tami teče

neka pjesma bude molitva moja

neka pjesma bude molitva moja
neka tihi bubanj opet se čuje
neka sijenke budu duginih boja
jer Ono najdraže ponovo tu je

sam sa svojom tajnom tu u suhom gaju
obuzdaću nemir do iskonskog mira
nek vjertovi daha magle oduvaju
neka me opiju mirisi svemira

neću da budem rob prašine

nečujni bubanj srce mi budi
i vječnost izvire iz tišine
nježne me sijenke Voljenom vode
jer neću da budem rob prašine

Veliko Oko

Veliko Oko je u našem oku
jasnovido i zvjezdano.

Da, mudraci su rekli
i slijepi ga mogu vidjeti!

božansko samostvaranje

on kroz ovo tijelo
sebe stvara iz praha
udahnuvši nama život
i sam nastaje od daha

on je ljubav
on je strah
on je život
on je dah
on je svjetlo
on je tama
na nebu je
i u nama
u biljkama
i zvijezdama
on nas stvara
od svjetlosti
od svetosti
Sebe stvara

u svakom od nas je
skriveni allah
ja ću ga zvati
bog i deva
moćno oružje mu je
njegov dah
i srce moje slavuj
njemu pjeva

čudo nad svim čudima

ovo je čudo nad svim čudima
da naš Gospodar disež u nama
kondor ga slavi iznad valova
a sujetni pjesnik u pjesmama

pobožni monah njemu se moli
derviši muče svoje tijelo
a onaj ko ga zaista voli
u svemu vidi Njegovo djelo

dah Svijesti

Behzadu

da dragi prijatelju moj
u nama je dah Svijesti
i Namjera i Volja i Put
ne nećemo ga sresti medju zvijezdama
jer on spokojan i savršen boravi u nama
on se otkriva u sred naše kuće
od njegove pjesme stide se slavuji
on lično u nama molitve šapuće

to je tajna nad svim tajnama

doživi aha!

doživi aha! koje je od vječnosti vječnije
doživi aha! koje je kraće od trena
i neka ti ne bude ni namjera ni želja ni cilj
jer nije ljubav da te vodi zaljubljenima
ni dobro ni zlo da te vodi bezgrešnima

doživi aha! kao zelena svjetla semafora
ne zahvaljuj znacima smijeće ti se raskrisnice
možda ti se ucini da je tama da je sjaj
možda ti se ucini da su ptice da je let
možda ti se ucini da je miris da je cvijet
ili je mirisni cvijet tvoga tragalastva

doživi aha! i šuti ljudi ce ti se smijati
ne pjevaj pjesme misliće da je ljubav
ne savjetuj misliće da je mudrost

ne tumači misliće da je znanje
i ne traži mu položaj među zvijezdama
jer Tebi je mjesto na zvjezdanim stazama

pčela na cvijetu

pčela opijena mirisom nektara
među lelujavim laticama cvijeta
potpuno se dala novi med da stvara
nožicama grebe po suštini svijeta

u njoj ritam meki uz muziku tihu
svu težinu dana pretvara u sjene
i sve se sažima u suvišnom stihu
zalutalom ovdje zbog ljepote njene

pokusaj molitve zori

budim se
sve isto
sve čisto
oprano dahom
vezano prahom
nastaje i nestaje
i traje
i šta je

šta je to što me daje
kuda je kad nestaje
odakle je kad postaje

šta je
šta je to što me daje

pokušaj molitve vatri

iskre su u kamenu
a ne u plamenu

uspavani vulkani
talasima i olujama nošeni
a neukvašeni
i neugašeni

nedodirnuto znamenje zemlje
sto vječno traje
kroz plamen i nas daje

pokusaj molitve zemlji

u rukama grumen oranice
u prah se pretvara i nestaje
vjetru se trajanje predaje

umornim krilima jarebice
ranjenim grudima ratnikovim
nemirnim bedrima ljubavnice
i mirnim očima prorokovim

čujes li
vjetrove zemlje
što prah života u tebi viju

čujes li
tihe nemire vulkana
što duboko u tebi nastaje

čujes li
nemirni damar zemlje
što tebe kroz sebe daje

sjene su duhovi tame

sjene su duhovi tame bez lika
nastaju u pucijama trajanja
stvarima daju granice oblika
i kriju najveće tajne stvaranja

njihovi hladni pogledi po nama
ko teški okovi za svijet vežu nas
za stvari što se predaše dugama
za stvari što se prosuše oko nas

i mene vezaše hladnim lancima
za zemlju prikovaše me željama
da letim ne mogu ovim veslima
ostati ne želim među zvijerima

kada bih imao krila leptira
i snagu vjetra što nosi oblake
da li bih iz ovog malog svemira
ponio bar svoje uske sokake

ili bih na istom mjestu ostao
sjenama nemire svoje hladio
iz praha prkosom cvijeta rastao
iz tvrde zemlje korjenje vadio

pokusažj molitve vjetru

hajde vjetre družite stari
kada nosiš sve te stvari
skini ovu perut tame
što se opet lijepi za me
skini ove lude sjene

i njihove lance s mene
pa ako su tako lake
neka lete pod oblake

Simonis - princeza vizantijska

memljivi duvar sad je tvoj čuvar
mala Simonis carigradska kćeri
sjene se lome na licu tvome
u mraku iza manastirskih dvijeri

kandila stoje kraj slike tvoje
mala Simonis purpurnorodjena
kandila boje sad lice tvoje
ali sa njega ne silazi sjena

kaludjerica tiha starica
prašinu briše i kandila pali
dal je pošteno pobožna žena
što su dijete za carstvo prodali

da li su znali kad su je dali
matorom kralju da mu bude žena
da li su znali da li su znali
da će ostati bez svoga imena

sad Simonida sa hladnog zida
bolnim ponosom krije uspomene
sad njeno oko prkosno gorko
skriva djetinjstvo neke druge žene

iz starog hrama širi se tama
drhtavi plamen baca duge sjene
kaludjerica tiha starica
briše prašinu al ne uspomene

iza svakog brijega

iza svakog brijega na kome sam bio
iste rijeke teku ista mora pjene
isti svijet je bio kad sam se rodio
isti svijet će biti i poslije mene

na istim stazama kojim sam hodio
po istim morima kojim sam brodio
kraj istih oblaka koje sam lovio
kraj istih bogaza koje sam lomio
biće drugi ljudi neke tudje žene

u istoj prašini gdje sam ja sjedio
drugi će dječaci sjediti za mene
u istom plićaku gdje sam ribario
drugi će dječaci pecati za mene
ista bijela bedra koja sam zelio
drugi će dječaci željeti za mene
iste one snove koje sam ja snio
drugi će sanjari sanjati za mene
iste ove pjesme koje sam pisao
drugi će pjesnici pisati za mene

ali u tom svijetu gdje sam se rodio
gdje talasi biju i mora se pjene
gdje sam od stihova sebi gnijezdo svio
niko neće moći da živi za mene

neka

neka te duh oduševljava
neka te tuga rastužuje
neka te sunce osunčava
neka te ruže rascvjetaju
neka ti vjetar grane njiše
neka te vile očaraju
neka ti ptice krila daju

leti visoko i još više
jer tu si sada i nikad visež

u starom kucerku

u starom kućerku od deset kvadrata
u skućenom svijetu pepela i blata
gdje se prah prkosa za stopala hvata
pao sam na zemlju negdje iza vrata

siromaštvo svadje bolest i beznadje
sve što se iskoti prvo mene nadje
a ciganka reče da sam dobre sreće
da mi sav taj akrep nauditi neće

na sramotu mojih ponosnih predaka
nisam izrastao u kršnog junaka
kraljevića marka niti hajduk stanka
a ciganka zumra stara lažljivica
zna da sreća prati obično ludaka

moj komšija veseljak

moj komšija veseljak
kupi sjene u torbak
pa ih baca u budžak
da u njemu bude mrak
a u mraku on će tad
učiniti neki jad
objaviće nebu rat
polomiće suncu sat
a i mjesec ko dukat
objesiće na svoj vrat

ja ga zovem komšija
pusti sunce nek sija
neka sjeme proklja
vrati mjesec komsija
nak mu kurjak zavija
nije nebo avlija
nije zemlja ničija
nije polje da se kolje
nego da se živi bolje

skulptura žene

žena
od kamena
besporočna
stijena

hladna
bedra njena
isklesana
od sna

orion

na nebu
orion
u meni
orion
a zašto smo tu
i ja i on

minijature

umorne vrane
posmatraju sa grane
dosadne dane

prvi mraz steže:
za granu pauk veže
posljednje mreže

malo ognjište:
sirove glavnje ppište
- duhovi vrište

iskre se roje:
nose nemire svoje
u oko moje

opet sjećanja:
iz napuštenog zdanja
odjek odzvanja

naši djedovi:
i oni su nekome
bili sinovi

kiša kvasi tlo:
a šta ce isklijati
dobro ili zlo

sveti manastir:
unutra stado čeka
a gdje je pastir

stiže proljeće:
u vrtu prolaznosti
budi se cvijeće

tu sam gdje jesam:
da li ću kada odem
biti gdje nisam

oblaci brode:
nebesko putovanje
ognja i vode

mravi u medu:
dok ih sudbina davi
oni je jedu

istrula klada:
nekad je bila jela
vita i mlada

ljuti dušmani:
prvi kog su sasjekli
- oni su sami

zgaženi pauk:
a niko nije čuo
ni krik ni jauk

sviće novi dan:
na policu stavljam san
a uzimam plan

stećak u travi:
kosti mu pod nogama
studen u glavi

stećak kraj puta:
kada se duša vrati
da ne zaluta

livada spava:
na zvijezdama trepere
nemiri trava

žena na plaži:
more joj budi želje
vjetar je draži

nakon oluje:
što moze da ostane
još uvijek tu je

šumski studenac:
vile mu od žubora
isplele vijenac

ispod rasutog svoda
od suhog granja
tiho protiče voda
kao da sanja

čelicno polje:
isklijale granate
da živis bolje

som na udici:
i onaj što ga lovi
visi na žici

spinne an der wand
am ende aller tage
eine blinde hand

šumski požari:
nemarna ruka ognja
rasprema stvari

kad gosti odu
uvijek ostane neka
mrva na podu

u zavičaju
iza rasutog plota
šljive cvjetaju

kako da zaboravim
miris proljeća
i mome kraju

mala planinska kuća
ispletena od pruća
bila je moj dom

dok su gospodska djeca
jurila trotinete
ja sam jurio zeca

sad sam negdje daleko
zec je ostao tamo
taj mali sivi zeko

iznad vijekova:
prosule zlatne ptice
perje stihova

tražim posao:
neka mi usud vrati
što sam imao

kad bih mogao
sve svoje zasluge bih
drugima dao

al ko još želi
ove nemire moje
sa mnom da dijeli

putnik u noći:
sova mu s krova huče
odu samoći

kad život mine:
suze će preplaviti
polje tišine

izgnan iz raja:
samo još da proživim
život do kraja

poruka mira:
sve dok noć ne poludi
od Tvog dodira

dok brda gore:
želim da vas očaram
magijom zore

pjesma druida:
najmudriji da čuju
tajne Svevida

najveće tajne
otkriće ti se same
kad se ne nadaš

predju života:
svevišnja ruka Volje
prede i mota

riječ čarobnjaka:
i kad zvuči obično
nije ko svaka

upoznaj Boga
ali još prije toga
upoznaj Sebe

tajna magije:
sunce nije nestalo
kada se skriva

šta je smisao:
samo ćeš isključiti
tu gdje si pao

DNEVNIK ČAROBNJAKA

za ovu gatku trebaju
tri dlake stidne s jezika
i prazno oko prstena

nacrtaј sunce na vodi
ali da nema talasa

sagori dlake na suncu
ali da nema pepela

prazninu svijeta ispuni
ali da nema kajanja

kada sve voda odnese
želja ce da se ostvari

sakupi
ove
sličice

ispleti
vijenac
od pjene

možda će
osmijeh
blistati

kada se
sunce
ugasi

bez ognja
nema
magije

bez vjetra
nema
nemira

bez slike
nema
vizije

bez rijeci
nema
zapisa

kada se
vila
probudi

plamene
riječi
vjetruju

ako je
polje
zvjezdano

trave će
rasti
plamenom

skriveno
oko
u šolji

vidi li
Sebe
na nebu

biserne
školjke
otvara

čuje li
žamor
dubina

na kolju
glave
od zvijezda

nad poljem
mirisi
snova

kumova
slama
u ognju

neka se
spasi
ko može

prsti su
tajna
magije

bez lišća
nema
korjena

zvjezdani
zapis
sudbine

na dlanu
gore
quasari

svaki je
obraz
zakletva

bez lica
nema
osmijeha

kada te
riječi
otruju

neka te
pjesma
spašava

koliko
puta
krenemo

svaka je
staza
odluaka

ako te
vežu
principi

vjera će
da te
odveže

kraj svakog
puta
kopriava

bez bola
nema
opreza

ako su
noge
nemarne

da li su
staze
pogresne

bez ognja
nema
magije

...
...
...

zaledjen
dodir
slutnje

...
...
zakletva

u svakom
cvijetu
molitva

vjetrovi
pišu
zakone

ako se
oko
odmara

planeta
nije
zaspala

...
...
...

dodji
vidi
pa idi

...
...
...

koliko
puta
krenemo

sakupi nokte u pijesku
izgrebi lice ponosu
naoštri kandze prkosa
iskopaj oči sudbini

kloniraj deset mačaka
i svakoj mozak izvadi
njihovih deset mjauka
postaće tajna nauka

Bila je prelijepa.
Njena inteligencija je nadmašila
sve sto sam ikada mogao zamisliti.
Njene oči su bile plavlje od svakog neba.
Njen pogled je bio dublji od svakog jezera.
Njena kosa je bila sjajnija od svakog zlata
Zvala se Iskra.
Sreli smo se samo jednom
jedne samotne majske noći
ali nikad je neću moći zaboraviti.

Imali smo jedan nerjesiv problem.
Ja sam bio realan, a ona nije.
živjela je samo taj jedan jedini tren
pojaviła se umojij viziji
i nestala zauvijek.

Der Arbeitsuchende

ich habe heute die ehre gehabt
eine nummer zu werden
und zwar eine ganz besondere
nummer 108 die niemand
mehr heute wereden darf

Kako ja vidim Istinu

Kad dodje svjetlost - tama mora da nestane.
Kad dodje znanje - sumnja mora da nestane
Kad je tišina - nema buke
Kad je buka - nema tišine
Ko spava nije budan
Ko je budan - ne spava
Ko je rob - nije slobodan
Ko je slobodan - nije rob
Ko živi - nije mrtav
Ko je mrtav - ne živi više

što je vječno - vječno je
što jeste - jeste
što nije - nije
što imam - imam
što nemam - nemam
što vidim - vidim
što ne vidim - ne vidim

Tu sam gdje jesam
Gdje nisam - nisam
šta je bilo - bilo je
šta će biti - biće

Ako je žaba - nije riba
Ako je čovjek - nije bog
Ako je riba - nije žaba
Ako je bog - nije čovjek
Ako je hladno - nije vruće
Ako je divno - nije grozno
Ako je ljubav - nije patnja
Ako je patnja - nije ljubav
Ako je otac - otac je
Ako je majka - majka je
Ako je tvorac - tvorac je
Ako je sin - sin je
Ako je kuća - kuća je
Ako je dužnost - dužnost je

Ako je kazna - kazna je
Ako je poklon - poklon je
Ako si ti - ti si
Ako sam ja - ja sam
Ako je na nebu - gore je
Ako je na zemlji - dolje je
Ako je u meni - u meni je

šta je na nebu - tražim gore
šta je na zemlji - tražim dolje
šta je u meni - trazim u meni
Ako je dato zemlji - zemljino je
Ako je dato nebu - njegovo je
Ako je da to meni - moje je

Nebo se kiti zvijezdama
Zemlja se krasi morima
A ja se radujem - životu
Zvijezdi je dato nebo
Ribi je dato more
Zabi je data bara
Pčeli je dat cvijet
Meni je dat svijet

Veoma je jednostavno

život nije vječnost
Vječnost nije život
Pitanje nije odgovor
Sumnja nije znanje
Zabluda nije istina

Ko traži - nema
Jer misli da nema
Ko ima - ima
Jer zna da ima
Ko daje - zna kome daje
Ko gubi - ne zna kome daje
Ko uzima - zna od koga uzima
Ko nadje - ne zna od koga uzima

Veoma je jednostavno

Ko vidi - zna šta je dobio
Ko vidi - zna šta je našao
Ko vidi - može da dobije
Jer ko daje - zna kome daje
Ko ne vidi - i on može da dobije
Jer ko daje - zna kome daje
Ko vidi može i da nadje
Jer vidi sta je našao
Ali ko ne vidi - ne može da nadje
Jer ne vidi šta bi našao
On mora da traži
A ko daje - zna kome daje

Veoma je jednostavno

Kad je panj - panj je
Kad je plamen - plamen je
I plamen nije panj
Kad je pepeo - pepeo je
I pepeo nije plamen
I pepeo nije panj
Kad je cvijet iz pepela
Cvijet je cvijet
I nije pepeo
I nije plamen
I nije panj

Veoma je jednostavno

Kad je sjeme iz cvijeta
Sjeme je - sjeme
I sjeme nije cvijet
I cvijet nije pepeo
I pepeo nije plamen
I plamen nije panj
I kad je ptica od sjemena
Ptica je ptica
I ptica zaista nije sjeme

Veoma je jednostavno

Plamen može biti iz panja
Pepeo može biti iz plamena
Cvijet može biti iz pepela
Ptica može biti iz sjemena
Ali svi moraju doći na to mjesto
Gdje će se njihova priroda ostvariti

život je život i nije smrt
A kad je smrt - nije život
Dah nije običan vjetar
Dah je dah - i ništa drugo
Moj dah - nije tvoj dah
Tvoje dah - nije moj dah

Čuj šapat tvoga daha u grudima
Udahni slatki miris života punim plućima
Dozvoli srcu da se raduje svjetlosti
I neka bude - šta biti mora

Kako ja vidim smisao

Ovo je zid i zid jeste
Zato što jeste zid jesu i vrata
Ovo je ključ i ključ jeste
Jer jesu vrata i jeste zid
Kroz vrata možeš proći zato i jeste zid
Ponekad ne možeš proći
Jer postoji ključ
Zid nije radi zida
Vrata nisu radi vrata
Ključ nije radi ključa
Ali ako ti tu nisi
Ima li ikakvog smisla

Nemoj nigdje stremiti!
Budi tu gdje jesi!
Budi to što jesi!

Shvati to što mozes!
Dobro je znati da su ideali iluzije.
To što će sve proći je dobra vijest.
Strašno bi bilo da ništa ne prolazi!

Nije mi dovoljno da neko kaže kako postoji svjetlost.
Moram se uvjeriti da taj neko nije slijep!
I to je dovoljno! Tako ja vidim i tražim svoje ucitelje.

Zlo se može smatrati kaosom u redu
nastalim nekim prethodnim malim
i na izgled beznačajnim uzrocima.

kada
postoji Sada
postojiš i ti

Mnogi jednostavno vole
da se u pjesmi ogledaju
kao Narcis u onoj bari.

Vjera bez sumnje je
kao brava bez ključa

Znanje bez argumenata je
kao rijeka bez vode

Ako ne postoji krajnja istina i ako svako znanje ima svoje granice
znači da i argumenti imaju svoja ograničenja?
Kako onda uopšte nešto možemo dokazati ako argumenti nisu dovoljni?
Kako možemo znati da je naš dokaz dovoljan?

Ako postoji krajnja istina, kojim argumentima je možemo dokazati?
Da li postoje apsolutno tačni argumenti ?
Ako postoji apsolutno tačan argument, onda je moguće apsolutno znanje.
Ili je apsolutno znanje izvan granica razuma?
Kakvo je onda to znanje koje se ne zna?

Pri rođenju svako upozna Sebe,
ali je tada još prerano.
U trenutku smrti takodje,
ali je tada već prekasno.
A ja želim da se vratim
Sebi svaki dan.

Copyright @by Marinko Stevanovic 2003 All right reserved